

Den dolda historien om vers fyrtio – nummer tolv

Talet tolv

Jeff Pippenger

2026-05-23

Det hävdas ofta att om fem personer såg samma bilolycka, skulle de fem vittnena återge fem olika versioner av samma olycka, även om dessa vittnen i dag, i den tidsperiod då den Helige Ande dras tillbaka från mänskligheten, utan tvivel också skulle inbegripa dem som skulle hitta på och ljuga om vad de såg för att upprätthålla sin personliga världsbild, samtidigt som de trodde att de handlade dygdigt genom att göra så. I den fördolda historien finns flera skilda linjer av profetisk sanning, vilka utgör olika vittnesbörd om samma händelser. I Guds Ord finns ingen osanning, även om det ofta förekommer bristfällig mänsklig tolkning av dessa händelser, men de bibliska vittnesbörderna om denna historia, rätteligen delade, samstämmer alla med varandra.

Petrus är i denna historia en symbol för de etthundrafyrtiofyra tusen, och hans vittnesbörd representerar en progressiv historia från besvikelsen den 18 juli 2020 till uppvaknandet den 31 december 2023, därefter såsom en som är delaktig i det första provet av den yttre synen, sedan det andra provet av den inre synen, vilket skall följas av lackmustestet med Nashvilles eldbollar, ända till uppresandet av baneret för hedningarna.

Donald Trump finns i denna dolda historia som den som hetsar upp alla globalister, bestående av världens globalister, Demokratiska partiet och RINO:erna inom Republikanska partiet. Han uppfyller de profetiska kännetecknen som är förbundna med vilddjurets bild, då han återuppstår från politisk död som den åttonde, vilken är av de sju. Han återfinns genom hela den dolda historien, förutbestämd att härska när ”aktiv despotism” först genomdrivs över Förenta staterna och därefter över världen. Den avfallna protestantismen, som Trumps motpart i jordvilddjurets två horn, finns där i Mackabéernas historia. Drakmaktens olika manifestationer i Förenta nationerna och Ryssland bär vittnesbörd i historien. Påvedömet, såsom ditt folks rövare, finns där för att binda samman allting och stadfästa synen.

Petrus är du, käre läsare. Petrus är en kandidat att vara bland fanan för de etthundrafyrtiofyra tusen. Petrus står i mitten, mittpunkten av flera profetiska linjer, och träder genom tro in i det allra heligaste samt tar emot den förvandling som fullbordas genom åsynen av Kristus. Petrus befinner sig på Förklaringsberget, där han skall förvandlas till Kristi avbild, medan Förenta staterna formar vilddjurets bild.

”Bröder, vi måste ha mindre av jaget och mer av Gud. Han gör anspråk på församlingens krafter; men i stor utsträckning upptas vårt folks förmåga av ovärdiga ting. Alltför mycket tid ägnas åt småaktiga idéer och anspråk. Gud vill att vi skall stiga upp på berget, mer direkt in i hans närvaro. Vi går en kris till mötes, som, mer än någon tidigare tid sedan världen blev till, kommer att kräva fullständig helgelse av var och en som har nämnt Kristi namn. Guds verk

kräver allt som finns av oss. Men vårt folk kommer aldrig att göra denna helgelse förrän deras hjärtan blir förvandlade. De behöver omvändelse lika mycket som Petrus gjorde. När de sålunda har blivit levandegjorda, kan Kristus säga till dem: 'Styrk dina bröder', 'Föd mina får', 'Föd mina lamm'.

"När gudomlig kraft förenas med mänsklig ansträngning, kommer verket att sprida sig som eld i stubben. Gud kommer att använda redskap vilkas ursprung människan inte skall kunna urskilja; änglar kommer att utföra ett verk som människor kunde ha haft välsignelsen att fullborda, om de inte hade försummat att besvara Guds anspråk. Verket läggs nu fram för människan. Vill hon ta emot det? För närvarande står många dörrar olåsta och vidöppna för arbetarna. Skall de gå in genom dessa dörrar? Vem är redo att på Mästarens kallelse säga: 'Här är jag, Herre, sänd mig'? Det makedoniska ropet når oss i gripande vädjanden från alla delar av världen: 'Kom över och hjälp oss.'" Review and Herald, 15 december 1885.

Vi skall komma till berget och omvändas såsom Petrus, och när vi gör det, skall vi renas såsom Jesaja. Reningen framställs som fullbordad när gudomlig kraft förenas med mänsklig ansträngning. Den makedoniska kallelsen förekommer i den dolda historien i vers fyrtio.

Tiden har kommit då beslutsamma ansträngningar måste göras i våra städer. Läs Lukas 21. Detta är budskapet för denna tid, och det är skrivet till denna ändens generation. Vi får inte låta någonting komma emellan oss och det verk Gud har gett oss att utföra. Särskilda ansträngningar måste göras för att föra fram sanningen för dem som bor i städerna.

"Låt ingen tid gå förlorad på att plocka sönder andra. All stridighet skall upphöra. Vi skall älska såsom bröder. Låt oss gå upp på berget med Gud, så att vi kan återvända med återskenet av Guds härlighet över oss. Den enda plats där vi kan få detta är på berget med Gud. Det finns ett verk att utföra i studiet av Herrens ord såsom det uppenbaras i hans lag. Det har förekommit mycket flyktig läsning, men hur mycket verkligt studium? Kristus levde bland människor och predikade just den lagens föreskrifter i världen.

"Verket skall snart avslutas i rättfärdighet. Vi måste bli mer uthålliga och mer hängivna i våra ansträngningar att föra det vidare till fullbordan. Tiden har kommit då vi inte bara måste vara verksamma, utan vi måste koncentrera denna verksamhet så att den gör verkan. Om vi tillbringade mer tid på berget med Gud, skulle vårt arbete vara mer verksamt.

"Det måste komma en mer överbevisande kraft in i vår predikan. Andens svärd måste på nytt eggas och sändas ut med kraft. Skall vi ta oss an detta som män med evighetens alla realiteter inför sig? Vi vill att den Helige Andes kraft skall gå fram och fullborda Guds verk på jorden." Australian Union Conference Recorder, 1 oktober 1906.

Det är på berget, som också är det Allraheligaste, där gudomligheten förenas med vår mänsklighet, och Lukas 21 är budskapet för den sista generationen, som ska frambära den sista varningen till städerna. Varningen till städerna är ett verk som änglar kommer att utföra om vi vägrar att komma till berget och bli förvandlade till hans avbild. Verket gäller städerna, ty den sista generationen lever i en tid då "tusentals städer" ska förstöras. Den profetiska perioden för städernas förstörelse börjar med Nashvilles eldklot, och varningsverket börjar där, och detta verk identifieras i Lukas 21.

Genom åren har vi upprepade gånger visat att Lukas 21 är en varning om tredje veets islam.

I Lukas 21 tecknade Jesus historien från det att det forntida Israel förkastades som Guds utvalda folk, vidare genom de mörka tidsåldrarna av påvlig förföljelse, och sedan in i de tecken som inledde den milleritiska historien. Den milleritiska historien åskådliggör de etthundrafyrtiofyra tusendens historia.

Och de skall falla för svärdsegg och föras bort som fångar till alla nationer; och Jerusalem skall trampas ner av hedningarna, till dess hedningarnas tider är fullbordade. Och tecken skall visa sig i solen och i månen och i stjärnorna; och på jorden skall folken gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck och i väntan på det som skall komma över jorden; ty himlens makter skall skakas. Och då skall de få se Människosonen komma i en molnsky med makt och stor härlighet. Luk. 21:24–27.

Johannes identifierar i Uppenbarelsébokens elfte kapitel att de 1 260 åren av påvligt herravälde profetiskt gavs ”åt hedningarna”, och Lukas anger att hedningarnas tider fullbordades år 1798. Därefter tog Kristus upp tecknen i solen, månen och stjärnorna som utmärker milleritrörelsen och avslutade med: ”folken gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån; människor ska ge upp andan av fruktan och i väntan på det som skall komma över jorden.” ”Folken gripas av ångest” hos Lukas är ”folkens vrede” i Uppenbarelséboken.

Och folken vredgades, och din vrede har kommit, och tiden för de döda, att de skall bli dömda, och att du skall ge lön åt dina tjänare profeterna och åt de heliga och åt dem som fruktar ditt namn, små och stora; och att du skall fördärva dem som fördärvar jorden. Uppenbarelséboken 11:18.

Guds ”vrede” kommer till uttryck i de sju sista plågorna och börjar när Mikael träder fram och nådatiden avslutas. Folkens vredesutbrott är en period som leder fram till nådatidens slut. Folkens vredesutbrott började den 11 september, när islam, det tredje ve, anlände och därmed markerade den sena regnets ankomst.

”Jag såg att folkens vrede, Guds vrede och tiden att döma de döda var åtskilda och tydligt avgränsade, det ena följande efter det andra, och även att Mikael ännu inte hade trätt fram och att nödens tid, sådan som aldrig har varit, ännu inte hade börjat. Folken blir nu vredgade, men när vår Överstepräst har fullbordat sitt verk i helgedomen, skall Han träda fram, ikläda sig hämndens kläder, och då skall de sju sista plågorna utgjas.

”Jag såg att de fyra änglarna skulle hålla tillbaka de fyra vindarna till dess att Jesu verk i helgedomen var fullbordat, och därefter skall de sju sista plågorna komma.” Early Writings, 36.

I den milleritiska historien fullbordades folkens vrede, eller såsom Lukas återger det, ”folkens ångest”, genom islam.

”År 1838 blev Turkiet indraget i krig med Egypten. Egyptierna syntes vara nära att störta den turkiska makten. För att förhindra detta ingrep Europas fyra stormakter, England, Ryssland, Österrike och Preussen, för att upprätthålla den turkiska regeringen.” Uriah Smith, Synopsis of

Present Truth, 218.

År 1838 skakade den så kallade ”östfrågan” nationerna, och ”östfrågan” var islam, den bibliska östanvinden. Den milleritiska historien visade hur nationerna skakades av islam och därefter kom Herren i skyarna till det allra heligaste och utgjorde därigenom en förebild för när Herren kommer i skyarna vid sin andra ankomst. Före hans ankomst i skyarna försätter islam nationerna i nöd, och detta är det budskap som Petrus får i uppdrag att förkunna för städerna före förstörelsen av ”tusentals städer”. Perioden med städernas förstörelse börjar med Nashvilles eldklot.

”O att Guds folk hade en känsla för den förestående förstörelsen av tusentals städer, som nu nästan helt är överlämnade åt avgudadyrkan! Men många av dem som borde förkunna sanningen anklagar och fördömer sina bröder. När Guds omvändande kraft kommer över sinnena, kommer en avgjord förändring att äga rum. Människor kommer inte att ha någon benägenhet att kritisera och riva ner. De kommer inte att inta en ställning som hindrar ljuset från att lysa för världen. Deras kritik, deras anklagelser, kommer att upphöra. Fiendens makter samlar sig till strid. Hårda konflikter ligger framför oss. Slut er samman, mina bröder och systrar, slut er samman. Föreningen er med Kristus. ’Säg inte: En sammansvärjning,... och frukta inte vad de fruktar, och förfäras inte. Herren Sebaot, honom skall ni hålla helig; låt honom vara er fruktan, och låt honom vara er förskräckelse. Och han skall vara en helgedom; men en stötesten och en klippa till fall för båda Israels hus, en snara och en fälla för Jerusalems invånare. Och många bland dem skall stappas och falla och krossas och snärjas och fångas.’”

”Världen är en skådeplats. Skådespelarna, dess invånare, förbereder sig att spela sin roll i det sista stora dramat. Gud förloras ur sikte. Hos mänsklighetens stora massor finns ingen enhet, utom när människor sluter sig samman för att förverkliga sina själviska syften. Gud ser på. Hans avsikter beträffande sina upproriska undersåtar kommer att fullbordas. Världen har inte överlämnats i människors händer, även om Gud för en tid tillåter förvirringens och oordningens krafter att råda. En makt nerifrån verkar för att framkalla de sista stora scenerna i dramat, — Satan som kommer såsom Kristus och verkar med all orättfärdighetens bedräglighet bland dem som i hemliga sällskap binder sig samman med varandra. De som ger efter för sammanslutningens lidelse genomför fiendens planer. Orsaken kommer att följas av verkan.”

”Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring uppfyller världen, och en stor skräck skall snart komma över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.” Review and Herald, September 10, 1903.

”Förvirringens och oordningens element” framställs som frukten av det system som syster White identifierar som ”högre utbildning”, vilket hon också identifierar som ”laglöshetens hemlighet”. Nashvilles Parthenontempel är symbolen för den falska utbildning som nu frambringar den ”förvirring och oordning” som ”har herravälde för en tid”. Eldkulorna över Nashville förs dit av islam, och de representerar Guds dom över ”trädet med kunskap om gott och ont”. När Nashville träffas börjar den korta perioden för förkunnelsen av midnattsropet och leder fram till söndagslagen, där Jesajas onda ”förbund” gör sin slutliga rörelse, medan världen tvingas acceptera den envärldsregering som i Uppenbarelseboken tretton identifieras som vilddjurets bild. Jesajas

identifiering av det onda förbundet sammanfaller med förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

Säg inte: En sammansvärjning! om allt det som detta folk kallar en sammansvärjning; frukta inte det som de fruktar, och var inte förskräckta. Herren Sebaot, honom skall ni hålla helig; låt honom vara er fruktan, och låt honom vara er förskräckelse. Och han skall vara en helgedom; men också en stötesten och en klippa till fall för båda Israels hus, en snara och en fälla för Jerusalems invånare. Och många bland dem skall stappla och falla och krossas, bli fångade i snaran och gripas.

Bind ihop vittnesbördet, försegla lagen bland mina lärjungar. Och jag vill vänta på Herren, som döljer sitt ansikte för Jakobs hus, och jag vill hoppas på honom. Se, jag och barnen som Herren har gett mig är till tecken och under i Israel från härskarornas Herre, som bor på Sions berg. Och när de säger till er: Fråga dem som har besvärjande andar och spåmännen, som viskar och mumlar — skall då inte ett folk fråga sin Gud? Skall man gå till de döda för de levande? Till lagen och till vittnesbördet! Om de inte talar enligt detta ord, så finns inget ljus i dem. Jesaja 8:12–20.

Avsnittet från syster White anger att en tid av ”förvirring och oordning” leder till att ”Satan kommer som Kristus”. Satan framträder och utger sig för att vara Kristus vid söndagslagen.

”Genom det påbud som framtvingar påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation att helt avskilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen skall sträcka ut sin hand över klyftan för att gripa den romerska maktens hand, när hon skall räcka över avgrunden för att fatta spiritualismens hand, när vårt land, under inflytande av denna trefaldiga förening, skall förkasta varje princip i sin konstitution såsom en protestantisk och republikansk regering och skall bereda väg för spridandet av påvliga osanningar och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans märkliga verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

Tiden av ”förvirring och oordning” inträffar i upptakten till söndagslagen. Strax före söndagslagen, under den period som förebildas av lägermötet i Exeter och de tio dagarna i den övre salen före pingsten, skall de etthundrafyrtiofyra tusen ”tränga sig samman, mina bröder och systrar, ... förbinda sig med Kristus.” Förseglingen äger rum före söndagslagen, och det är i den historien som den onda konfederationen inleder sitt slutliga verk med att upprätta en världsregering.

Under beseglingens tid skall Kristus vara en helgedom för de rättfärdiga, men en stötesten för de ogudaktiga. Han skall vara ”en giller och en snara för Jerusalems invånare”, vilka är de ”många” som faller, men för de få som blir beseglade skall ”Han” vara deras ”fruktan”.

”Fruktan” för Gud var det Eva saknade, och de som verkligen fruktar Gud äger en annan sorts fruktan än den fruktan som kommer över de många som snavar. De två slagen av fruktan utmärker dem som består och dem som underkänns i prövningsprocessen. De som består blir beseglade, medan de som inte gör det representeras av talet fem, ty de ”snava, och falla, och krossas, och snärjas, och fångas”. Den beseglingstid som framställs som ägande rum före söndagslagen, när det råder en tid av förvirring och oordning, är den tid då liknelsen om de tio jungfrurna uppfylls.

De få som blir beseglade, i motsats till de många som tar anstöt, är de som ”väntar” på Herren och identifierar därmed de visa jungfrurna som ”väntade”. Det finns också ett helgat och ohelgat profetiskt väntande inom de två klasserna av jungfrur, vilket motsvarar de två lagen av fruktan.

”’Medan brudgummen dröjde, blev de alla dåsiga och somnade.’ Genom brudgummens dröjsmål framställs den tid som förflöt då Herren väntades, besvikelsen och den skenbara fördröjningen. Under denna tid av ovisshet började de ytliga och halvhjärtade snart att vackla i sitt intresse, och deras ansträngningar att avta; men de vars tro vilade på en personlig kunskap om Bibeln hade en klippa under sina fötter, som besvikelsens vågor inte kunde skölja bort. ’De blev alla dåsiga och somnade’; den ena gruppen i likgiltighet och övergivande av sin tro, den andra gruppen tålmodigt väntande tills klarare ljus skulle ges. Ändå tycktes de senare under prövningens natt i någon mån förlora sin iver och hängivenhet. De halvhjärtade och ytliga kunde inte längre stödja sig på sina bröders tro. Var och en måste stå eller falla för sig själv.” Den stora striden, s. 395.

De som väntar på ett helgat sätt skall vara ”tecken och under”, då de upphöjs såsom ett baner för världen vid söndagslagen, när frågan om trädet med kunskap om gott och ont representerar kunskapen hos ”dem som har förtrogna andar, och till trollkarlar som pipa och mumla” och den kunskap som identifieras genom ”lagen och vittnesbördet”. Det är samma prov som det var för Eva och Adam. Tar vi emot en undervisning där sanning är sammanblandad och förenad med villfarelse, eller står vi på ett ”så säger Herren”, ty om de inte talar enligt detta Ord, är det därför att det inte finns något ljus i dem. Sann och falsk undervisning är en huvudlinje av sanning i den stora striden mellan Kristus och Satan. Nashville är symbolen för uppror mot Guds Ord, lika visst som Sodom är en symbol för lösaktighet, och som New York är en symbol för Förenta staternas ekonomiska makt och Pentagon en symbol för dess militära styrka.

Petrus står på tröskeln till Nashvilles eldkulor, i Panium och på berget, vilket representerar tempelprovet. Han inser att laodiceisk sjundedagsadventism står i begrepp att tillrättavisas och bringas på skam när eldkulorna faller, och att Nashville, Förenta staterna och världen behöver varnas. Islams budskap bekräftar budbärarna, liksom elden som föll på Karmel bekräftade att Elia var den sanne profeten. Men varningen till Nashville är inte endast islam i det tredje ve, än mindre vilken typ av vapen som används i överraskningsanfallet. Varningsbudskapet måste ange varför islam tillåts verkställa domen, en dom som inleder en period då tusentals städer förstörs. Att i förväg identifiera att islam skulle åstadkomma ett överraskningsanfall mot Nashville kommer att bekräfta budbärarna, men det är en ofullständig varning om det är allt den gör.

Nashvilles eldklot är en Guds dom som inleder en kort tidsperiod som slutar vid söndagslagen, vilken liksom i början av perioden också är en Guds dom. Gud talade i förväg om för Adam och Eva vad prövningen var och vilka följderna skulle bli om de inte bestod den. Syster White framhåller vikten av att kunna resonera ”från orsak till verkan”, och Bibeln visar att en ”förbannelse” utan en ”orsak” inte kommer.

Såsom fågeln far sin väg och svalan flyger bort, så skall en oförtjänt förbannelse inte komma. Ordspråksboken 26:2.

Nashvilles eldkulor är ”verkan” och den ”förbannelse” som kommer. Varningsbudskapet måste också innefatta ”orsaken”. Profeten Jonas budskap var inte endast ett konstaterande av förstörelse inom fyrtio dagar, utan det frambringade en väckelse och reformation från kungen och genom hela folket. Det som påtalades förmådde kungen och hans folk att vända om från sina onda vägar. Jona hade sagt dem att förstörelsen var på väg, och han hade sagt dem att det var på grund av deras ogudaktiga och onda levnadssätt.

När budskapet nådde kungen i Nineve, reste han sig från sin tron, lade av sig sin mantel, höljde sig i säcktyg och satte sig i aska. Och han lät utropa och kungöra i Nineve, på kungens och hans stormäns befallning, och sade: Varken människor eller djur, nötboskap eller småboskap, må smaka något; de må inte beta eller dricka vatten. Men både människor och djur skola höljas i säcktyg och ropa mäktigt till Gud; ja, de må vända om, var och en från sin onda väg och från det våld som deras händer öva. Jona 3:6–8.

Islam är en trumpetmakt, och de sju basunerna i Uppenbarelseboken åtta till elva, liksom även kapitel sexton, har särskilda profetiska kännetecken. De fyra första basunerna var domar över det kejserliga Rom för att ha antagit den första söndagslagen år 321. De följande två basunerna var domar över det påvliga Rom för att ha antagit en söndagslag år 538. De sju basunerna i Uppenbarelseboken åtta till elva är en förebild för de sju sista plågorna i Uppenbarelseboken sexton, vilka är Guds dom över mänskligheten för genomdrivandet av söndagsfirande.

Varningsbudskapet från Nashville måste identifiera de fotspår som leder till en söndagslag, och med stöd av det profetiska vittnesbördet följer domen orsaken och föregår den inte. Domen är verkan av söndagslagens genomdrivande. De fem vittnena till den dolda historien i vers fyrtio som vi nu behandlar avger skilda vittnesbörd, men till skillnad från de mänskliga vittnena smälter alla de profetiska linjerna samman. Att identifiera fotspåren till den slutliga söndagslagen i Förenta staterna fullbordas när Petrus sammanför Donald Trumps vittnesbörd för att förklara verkan av Nashvilles eldklot.

Varningen från Nashville till världen är att Gud vid den tidpunkten inleder sin slutliga dom över människor och nationer. Därefter börjar en period av städernas förstörelse och leder snabbt fram till söndagslagen, där nationellt avfall följs av nationell undergång. Satan träder sedan fram för att utge sig för att vara Kristus, och den onda konfederationen upprättas när de tio kungarna blir ense om att ge sitt rike åt ditt folks rövare, som stadfäster synen. Varningen från Nashville framställs genom den historia som föregår Nashville, såsom den representeras av att Donald Trump formar en bild åt vilddjuret. Trumps budskap är den varnande basunen som föregår Nashvilles eldbollar.

Vi kommer att fortsätta med dessa ting i nästa artikel.